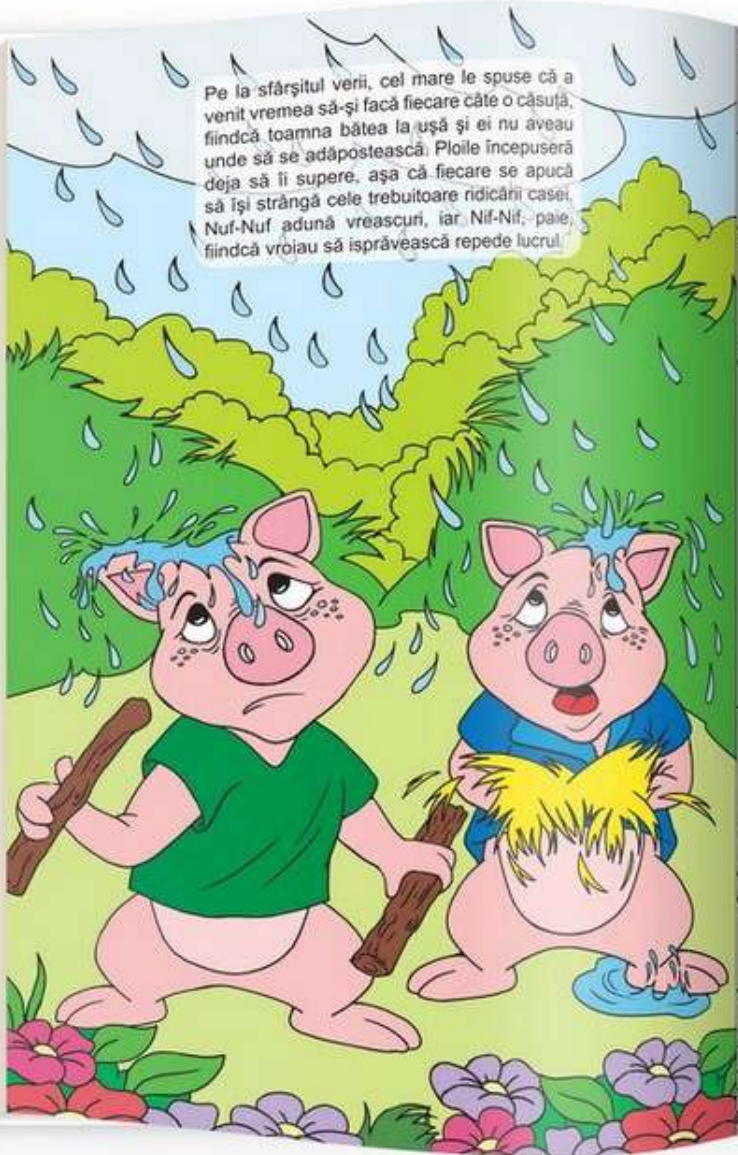
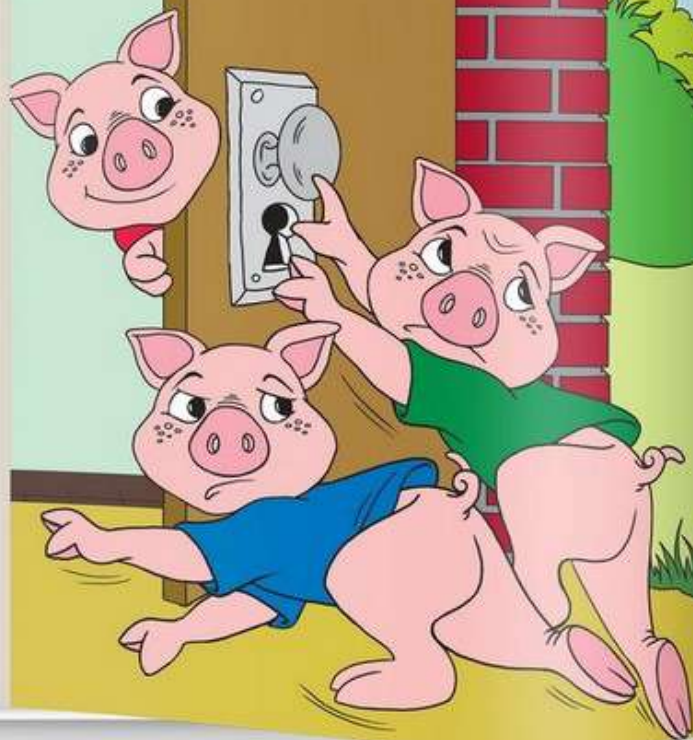

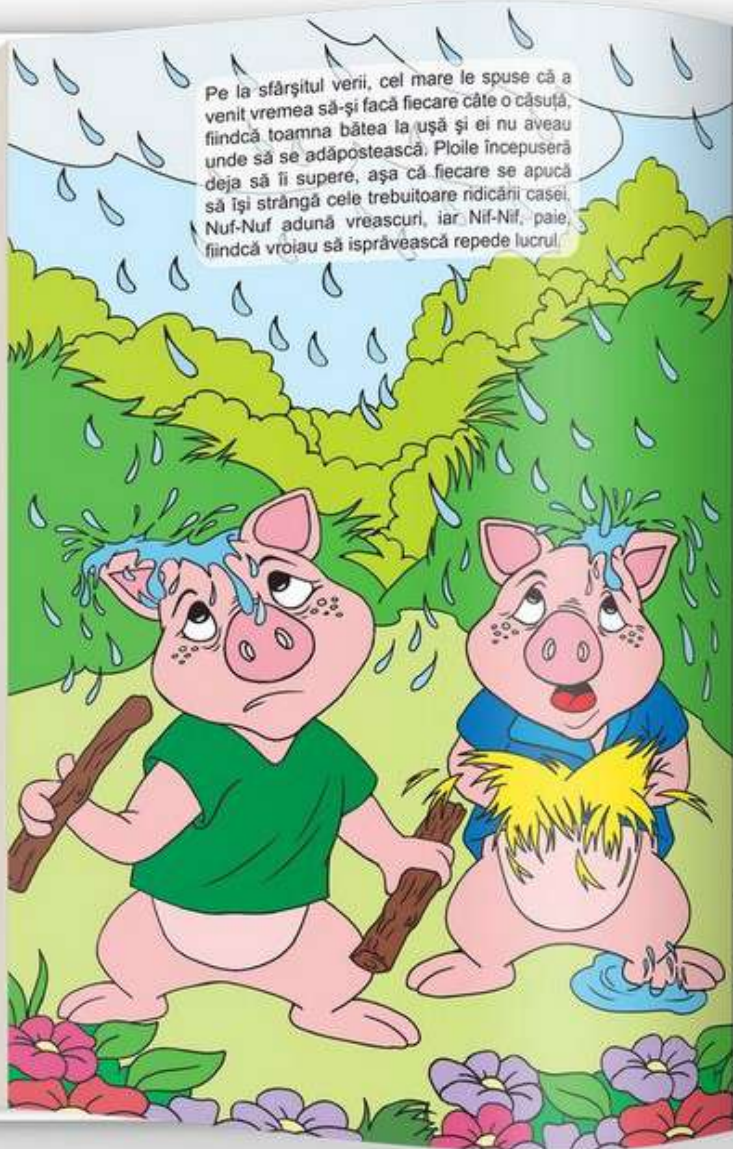
Pe la sfârșitul verii, cel mare le spuse că a venit vremea să-și facă fiecare câte o căsuță, fiindcă toamna bătea la ușă și ei nu aveau unde să se adăpostească. Ploile începuseră deja să îi supere, așa că fiecare se apucă să își strângă cele trebuitoare ridicării casei. Nuf-Nuf adună vreascuni, iar Nif-Nif, paie, fiindcă vroiau să isprăvească repede lucrul.

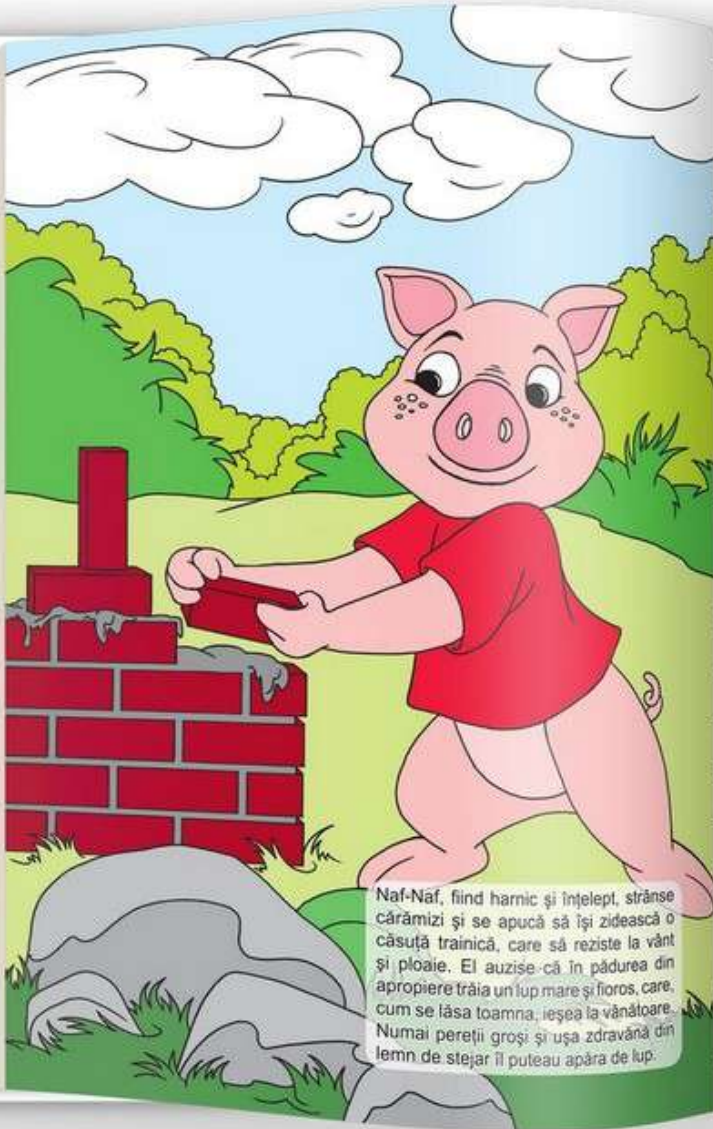

Naf-Naf știa prea bine că frații săi mai mici îi vor cere ajutorul, așa că îi primi cu toată inima în casă. Când lupul se apucă să sufle și peste căsuța din cărămidă, bieții de ei începură să tremure de frică. Însă cel mare râdea de încercarea lupului, pentru că piatra nici măcar nu se clintea din loc. Lupul obosi, așa că se opri să se gândească ce era de făcut.

Pe la sfârșitul verii, cel mare le spuse că a venit vremea să-și facă fiecare câte o căsuță, fiindcă toamna bătea la ușă și ei nu aveau unde să se adăpostească. Ploile începuseră deja să îi supere, așa că fiecare se apucă să își strângă cele trebuitoare ridicării casei. Nuf-Nuf adună vreascuri, iar Nif-Nif, paie, fiindcă vroiau să isprăvească repede lucrul.

Naf-Naf, fiind harnic și înțelept, strânse cărămizi și se apucă să își zidească o căsuță trainică, care să reziste la vânt și ploaie. El auzise că în pădurea din apropiere trăia un lăp mare și fioros, care, cum se lăsa toamna, ieșea la vânătoare. Numai pereții groși și ușa zdravănă din lemn de stejar îl puteau apăra de lăp.

